Stef

gjørd vid fregn um Lát
Adjuncts vid Bessastada Skóla,

Jóns Jónssonar,

árid 1817,

af

Bjarna Thorarensen,
Landsyfirrettar Assessóri.

Videyar Klaustri, 1820.
Prentud ad forlagi Kaupmanns Sigurdar
Sivertsens,
af Faktóri og Bókþryckjara G. Schagfjord.

1.

Heyri ek hljóm
I húmi lágann,
Atts úr
Aldurtila
Sunna hvar
Svefns of leitar,
Ok dagur deyr
En drottnar nótt.

2.

Er, sem á
Utsynnings klöckum
Leiki nú klukkor
A lopt-rambhöldum.
Unnir blár
Omi dimmum
Flytja feigdar-ljód
Fjardar skjerjum.

3.

Er, sem mjer
I eyra hvísli
Dauda-frett —
Dapur hljómur —
Andar kaldt
Utsynningur
Sem yfir lík
Lidid hafi.

4.

Qvedur hann
Sig kominn vera,
Snjósgum frá
Snæfells ströndum —
Og Ægir þar
Undir hömrum
Fjörvi Jóns
Of farid hafa.

5.

Var Hans önd
Vidjum medan
Líkhams var reird
Lausnar bidjandi —
Því mörgum meir
Moldar fjötrum
Anaudug hjeldst
Svo ei sín nyti.

6.

Var hún sjálf
At sinu edli
Fljótfkygn ok
Frøm til gódverka,
Hreinlynd ok
Hugarprúd,
Gud ok allt
Gott elskandi.

7.

Er hún nú frjáls
Farin ad hitta
Ljóss ok lífs
Lávard helgann—
J vilja hrein
Viti algjørdu—
J sælu ser
Sjálf hún stýrir.

8.

Er hún laus
Líkhams mála
Saklaus ok gód
Fyri sinum Drottni—
Um aldir sem
Engum manna
A óssjálfrádo
Søk mun gefa.

9.

Bidur hún hrein
Uns hitta fær
Bústadinn forna
Betri ok fegri—
Frá unnom blá'm
Endur-risin,
Sem verøld fyrst
Ur vätni reis.

16.

En Hann mun
Uns það verður
Blunda mjúkt
A mararbotni,
Fótum hjá
Fósturjarðar,
Er Hann í dauða
Umfaðmaði.

17.

Sjer ek rof
A svørtu skýi
Ok stjørnu staka
Standa í rofi
Eins ok dag
Eilífðar sjái
Glugga gegn
Um grafar skína;

